

**Сергій Павлович Корольов
(1907-1966). Видатний вчений,
конструктор, основоположник
практичної космонавтики**

Сергій Павлович Корольов – радянський вчений у галузі

ракетобудування та космонавтики, конструктор. Основоположник практичної космонавтики. Академік АН СРСР (з 1958), що очолив ракетну програму СРСР. Під його керівництвом було запуснено першу міжконтинентальну балістичну ракету, перший штучний супутник Землі, перший політ людини в космос та вихід людини в космос.

Сергій Корольов народився 12 січня 1907 року в Житомирі (нині Україна, тоді – адміністративний центр Волинської губернії, Російської імперії) в сім'ї викладача російської словесності у Житомирській першій гімназії Павла Яковича Корольова, який походив із Білорусі, й доньки українського купця з Ніжина Марії Миколаївни. Хрещений в Свято-Софіївській церкві Житомирського сирітського будинку.

У 1924 році одержав середню освіту, закінчивши Будівельну профшколу міста Одеси. Спроекував свій перший планер. Вступив у Київський політехнічний інститут.

У 1926 році в зв'язку з закриттям КПІ перевівся на вечірне відділення Московського вищого технічного училища (МВТУ) ім. Баумана. Одночасно працював на підприємствах авіаційної промисловості. Пізніше будував планери і брав участь у Всесоюзних планерних змаганнях.

У 1929 році захистив як дипломний проект проект легкомоторного двомісного літака (СК – 4), що був побудований і проходив літні випробування. Науковим керівником Корольова був А.Н.Туполев. Після захисту одержав професію інженера-аеромеханіка.

У 1930 році без відриву від виробництва закінчив Московську школу льотчиків, одержав посвідчення пілота.

У 1931 році разом з Ф.А. Цандером організував одну з перших у країні ракетних організацій – групу вивчення реактивного руху (ГИРД) при Центральній раді Осоавіахіму (пізніше ДОСААФ). Керував будівництвом і польотними випробуваннями ракет, розробляв проект ракетоплана.

У 1932 році призначений керівником ГИРДА і головою Технічної ради.

У 1933 році призначений заступником начальника Реактивного науково-дослідного інституту (РНИИ), створеного на базі двох організацій ГИРД і ленінградської Газо-динамічної лабораторії (ГДЛ). Керував польотними іспитами перших вітчизняних рідинних ракет "09" (конструкції М.К. Тихонравова) і "ГИРД-Х" (конструкції Ф.А. Цандера).

У 1934 році вийшла книга Корольова "Ракетний політ у стратосфері". Керував польотними випробуваннями крилатої ракети "06/1", створеної під його керівництвом.

У 1936 році створив конструкцію ракетоплана "318-1", обґрунтувавши технічні вимоги до літака з ракетним двигуном.

У 1937 році брав участь у випробуваннях ракетоплана з двигуном "ОРМ-65" конструкції В.П. Глушко.

У 1938 році був репресований і засуджений на тривалий термін вироку. Початок терміну відбуває на Колимі, а в роки Великої Вітчизняної війни бере участь у створенні літака Ту-2 у московському КБ при ЦКБ НКВД у групі А.Н. Туполева.

У 1942 був відкликаний у Казань в ОКБ моторобудівного заводу. Розробляв конструкцію ракетного прискорювача для бойових літаків. Підготував працю "Уведення до питання про літак-перехоплювач РП із реактивним двигуном "РД-1".

У 1944 році звільнений згідно Указу Президії Верховної Ради СРСР і в 1945 році відряджений у Німеччину, де в складі Технічної комісії знайомився з німецькою трофейною ракетною технікою. За успішне виконання робіт у роки війни із створення ракетних прискорювачів для літаків нагороджений першим орденом "Знак Пошани".

У 1947 році С.П. Корольов повернувся в Москву, приступив до

виконання обов'язків Головного конструктора.

У 1948 році займався удосконалюванням висотних геофізичних ракет, створених на базі військових.

У 1954 році звернувся з листом у ЦК КПРС із пропозицією про створення і запуск штучного супутника Землі.

У 1955 році керував розробкою перших зразків космічних літальних апаратів. Брав участь у будівництві наземних іспитових служб космодрому Байконур .

У 1956 році удостоюється звання Героя Соціалістичної Праці за розробку нових зразків бойових ракет.

У 1957 році 4 жовтня керував запуском першого у світі штучного супутника Землі. Визнаний гідним Ленінської премії.

У 1959 році брав участь у підготовці і запуску автоматичних міжпланетних станцій "Місяць – 1", "Місяць – 2", "Місяць – 3". Остання передала фотознімки зворотної невидимої сторони Місяця.

У 1961 році 12 квітня керував першим в історії польотом людини в космос. Корабель Юрія Гагаріна зробив один виток навколо планети й успішно повернувся на Землю.

У 1962 році підготував і провів перший груповий політ кораблів "Схід-3" і "Схід-4", брав участь у запуску міжпланетної станції "Марс-1".

У 1963 році підготував і провів другий груповий політ кораблів "Схід-5" і "Схід-6".

У 1964 році готував до польоту і брав участь у запуску ракетно-космічної системи "Зонд" для далеких міжпланетних польотів. Готував і здійснив політ космічного корабля "Схід". Затвердив проект ракетного комплексу "Союз", розроблений фахівцями під його керівництвом.

У 1965 році керував польотом корабля "Схід-2", у ході якого космонавт Олексій Леонов вперше в історії вийшов у відкритий космос. Брав участь у запусках автоматичних міжпланетних станцій "Місяць-5", "Місяць-6", "Місяць-7", "Місяць-8", "Венера-2", "Венера-3", літального апарата "Зонд-3", супутника зв'язку типу "Блискавка-1".

За видатний внесок в оборону Батьківщини і в розвиток практичної космонавтики академік С.П. Корольов двічі визнаний гідним звання Героя Соціалістичної Праці (у 1956 і 1961 роках), йому присуджена Ленінська премія (у 1957 році) і золота медаль імені К.Е. Ціолковського

Сергій Павлович Корольов помер на шістдесятому році життя 14 січня 1966 року. Похований у Москві, на Червоній площі, в Кремлівській стіні.